

Kazatel: Josef Hurta

Písňe: 395, 399, 318, 403

Čtení: Sk 9, 1 – 19

Text: 1S 9, 26 – 27

Za časného jitra, když vycházela jitřenka, zavolal Samuel na Saula na střeše: "Vstaň, propustím tě." Saul tedy vstal a oba, on i Samuel, vyšli ven. Sestupovali k okraji města. Tu řekl Samuel Saulovi: "Řekni mládenci, ať jde před námi." A když je předešel: "A ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo."

„A ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo.“ Tato věta je hlavní myšlenkou dnešního kázání. Říká nám: Aby člověk uslyšel Boží slovo, musí se zastavit. Co z toho pro nás plyne?

Abychom si to osvětlili, podívejme se nejprve na celý příběh, z něhož je toto biblické slovo vzato. Je to příběh o pomazání Saula za krále. Začíná tím, že Saulovu otci Kíšovi se ztratily oslice. Otec proto posílá svého syna Saula, aby se vydal ještě s jedním mláďencem oslice hledat. Poté, co prošli poměrně rozsáhlé území a nic nenašli, navrhuje mládenec, aby se zastavili u muže Božího. Byl to známý soudce Samuel. Bible to však nepopisuje jako spontánní nápad bezradného mládence, ale jako řízení Boží. V 15.v. totiž čteme: „Den před Saulovým příchodem odhalil Hospodin Samuelovu uchu toto: „Zítra touto dobou pošlu k tobě muže z benjamínské země. Pomazeš ho za vévodu nad mým izraelským lidem.“ Jakmile Saul přišel, Samuel ho pozval na hostinu. Když druhý den ráno Saul odcházel, Samuel ho oslovil: „Řekni mládenci, ať jde před námi.“ A když je předešel: „A ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo.“

Milí přátelé, nějaký Saul hledá oslice. Nemá ani tušení o tom, že Hospodin má s ním své velké plány. Chce z něj mít krále. A tak jej zastavuje na jeho cestě a oznamuje mu svůj záměr.

My tu dnes ale nejsme proto, abychom si vyprávěli příběh o pohádkovém vzestupu a pozdějším pádu jednoho z nejvýznamnějších mužů Izraele. Bohoslužby jsou mnohem víc. Jsou mimo jiné příležitostí, abychom se zastavili a přemýšleli o Bohu a o sobě. Je to takové naše zastavení, o kterém jsme četli. I nám platí to Samuelovo: Na chvíli se zastav, ohlásím ti Boží slovo. Proto jsme tady.

Ano, i my ve svém životě hledáme spíše ty oslice. Hledáme, jak bychom se nejlépe uživil, jak vydělat peníze, jak zajistit rodinu, jak vychovat děti, jak být užitečný a dobře odvést svou práci. Vlastně stále něco hledáme. A nejsme k zastavení. Za něčím se ženeme, ať už z vlastního popudu nebo na něčí příkaz. Ale velmi často nevidíme, že naše bloudění životními peripetemi má ještě jiný rozměr, jinou rovinu nebo účel. Najít a poznat, co po nás chce Hospodin. Abychom to poznali, musíme se ve své bezhlavé honbě za kdečím na chvíli zastavit a pokorně a tiše naslouchat.

Je mnoho lidí, kteří to neumí. Kterí stále o něco usilují, za něčím se ženou a vprostřed života jim najednou dochází, že buď stále nic nenašli, nebo že už to zase ztratili, nebo že sice něco našli, ale jsou to stále jen ty oslice. A nic víc. Možná podvědomě cítí, že by to chtělo něco víc. Anebo naopak ani netuší, že Bůh má pro jejich život vyšší cíl. Že je chce dokonce adoptovat, aby se stali Božími dětmi. Božími dcerami a syny. To je naše určení či dokonce předurčení bible to vyjadřuje slovy: „Vy však jste `rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu““.

Ovšem, abychom to pochopili a přijali pro sebe jako Boží slovo, musíme se ve svém životě zastavit, abychom vůbec zaslechli, co nám Bůh chce říci. Takové zastavení na cestě životem prožil velmi výrazně např. apoštol Pavel, druhým jménem Saul. Dlouho ve svém životě bloudil. On nehledal oslice, ale vyhledával křesťany, aby je zatýkal a posílal před soud. Nevěděl, že tímto svým horlivým počínáním neplní Boží záměr, ale jde naopak proti Bohu. Kvůli hledání křesťanů se vydal na cestu do Damašku. A na této cestě prožil zvláštní zastavení. Možná by se dalo použít i slovo osvěcení, protože to bible popisuje jako zvláštní světlo, které Pavel spatřil. Oslepilo jej tak, že nemohl pokračovat ve své cestě. Jedině díky tomuto zastavení mohl zaslechnout, jak k němu hovoří Ježíš: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ? Marně se vzpínáš proti bodcům.“ Saul řekl: "Kdo jsi, Pane?" On odpověděl: "Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš

dělat.“ Čteme, že v Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Tomu Pán řekl: "Jdi hned do ulice, která se jmenuje Prímá, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl." Ananiáš odpověděl: "Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě. Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vzývá tvé jméno." Pán mu však řekl: "Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským. Ukáži mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno."

Bratři a sestry, máme tady dva Sauly, jednoho starozákonního a druhého novozákonního. Dělí je od sebe celé tisíciletí. A přece oba prožili v podstatě totéž. Někam šli, něco hledali, ale Bůh s nimi měl jiný záměr. A musel je na jejich cestě nějak zastavit. To zastavení může vypadat různě. Může to být jednoduché slovo, myšlenka, která nás nečekaně zasáhne a osloví. Jindy to může být mnohem dramatictější a možná v té chvíli i docela těžké. Apoštol Pavel dokonce dočasně oslepl. A i později si stěžuje na jakýsi osten v těle, který jej sráží k zemi. Důležité ale je, že to zastavení změnilo směr jeho životní cesty. A že poznal, co od něj Bůh žádá. Zaslechl Boží slovo.

Koneckonců, i sám soudce Samuel zažil kdysi podobné zastavení, když ještě jako mládenec sloužil u kněze Élího. Tehdy ho Pán Bůh volal třikrát a Samuel tomu zpočátku vůbec nerozuměl. Nevěděl, že ho volá Bůh. Až na potřetí pochopil, že jde o Boží slovo. Někdy to trvá déle a Pán Bůh má s námi dost práce, aby nás naučil, jak se zastavit a jak jeho slovo vnímat.

Bratři katolíci mají zvláštní nástroj k takovému zastavení a přemýšlení nad životem. Je to Kalvárie, křížová cesta. Těch zastavení je na ní dokonce čtrnáct. A přesto mnozí projdou kolem, aniž by je to vnitřně zastavilo a proměnilo. Možná, že nás Pán Bůh zastavuje neustále, ale my se neustále někam nebo za něčím ženeme bez zastavení. Alespoň ten jeden den v týdnu, sobota či neděle, podle toho, zda patříme k lidu starozákonnímu nebo novozákonnímu, alespoň ten jeden den odpočinku má být zastavením se, abychom naslouchali Božímu slovu. Ne abychom se zastavili pouze na nákup, na benzín nebo na kafe. Ale abychom se zastavili na Boží slovo. Samuel říká Saulovi: „A ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo.“

Já, když čtu bibli, tak se snažím ji číst jako osobní dopis od Pána Boha pro mne. A tak tam čtu: „A ty, Josefe, se na chvíli zastav.“ A vy to smíte číst podobně: Ty, Honzo, ty Jano, ty Terezo, ty Pavle, se na chvíli zastav. Je tu Boží slovo, které je určeno pro tebe. Proto buď vnímavý, vnímavá. Dej pozor, ať ti ho nepřehluší tvá roztěkanost, nesoustředěnost, zaměření na jiné cíle, tvé vlastní plány a záměry, tvá práce či tvá zábava. K naslouchání Božímu slovu je potřebí se zastavit. Vypnout, uvolnit se. Na chvíli přestat sledovat svůj cíl a své záměry. Nehledej pouhé oslice. Hledej Boha, aby ses stal jeho královským dítětem a připojil se ke královskému kněžstvu.

Milí přátelé, já dnes nemám jako Samuel pro každého z vás nějaké konkrétní biblické slovo než jen to, abyste se na chvíli zastavili. Ani vám nechci sdělovat své vlastní myšlenky. Ale Boží slovo je živé a Pán si používá, koho chce a kdy chce, aby nás oslovil. To je práce Ducha svatého. Vždyť je to on sám, kdo říká mě, tobě i nám všem: „Ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo.“

Modlitba: *Pane Bože, dej, abychom na tvé volání ustali ve svém shonu a poslušně, jako kdysi Samuel řekli: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane náš, prosíme v modlitbách za tento svět. Ty můžeš zastavit každého mocichtivého vládce a agresora v jeho válečných plánech. Učiň přítrž nesmyslnému krveprolití tam, kde se bojuje. Prosíme, zastav lidské zlo, aby se nešířilo. Zastav nenávist mezi lidmi. Prosíme, zastav i nás, když lhostejně procházíme kolem lidí zraněných, ubohých a potřebných. Prosíme, zastav nás, když se ženeme za svými cíli a nevidíme ty, kdo potřebují naši pomoc. Prosíme za to, aby tvé evangelium bylo slyšet uprostřed shonu tohoto světa. Prosíme uč nás, jak být tvými věrnými a pravdivými svědky. Dávej nám pravé slovo v pravý čas. Kéž je naše slovo vždy laskavé a určité, ať víme, jak ke komu promluvit. Dávej nám ducha pokory, lásky a víry, ať svět pozná, že jsme tvoji. Amen.*